

॥ घोष-शान्तिः ॥

शं नो वातः पवतां मातरिश्वा शं नस्तपतु सूर्यः। अहानिशं भवन्तु
 नः शः रात्रिः प्रतिधीयताम्। शमुषा नो व्युच्छतु शमादित्य
 उदैतु नः। शिवा नः शन्तमा भव सुमृडीका सरस्वति। मा ते
 व्योम सन्दृशि। इडाये वास्त्वसि वास्तुमद्वास्तुमन्तो भूयास्म मा
 वास्तोऽश्छिथ्स्मह्यवास्तुः स भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः।
 प्रतिष्ठसि प्रतिष्ठावन्तो भूयास्म मा प्रतिष्ठायोऽश्छिथ्स्मह्यप्रतिष्ठः स
 भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आ वात वाहि भेषजं वि वात
 वाहि यद्रपः। त्वः हि विश्वभेषजो देवानां दूत ईयसे। द्वाविमौ
 वातौ वात आ सिन्धोरा परावतः॥

दक्षं मे अन्य आवातु परान्यो वातु यद्रपः। यददो वातते गृहेऽमृतस्य
 निधिर्हितः। ततो नो देहि जीवसे ततो नो धेहि भेषजम्। ततो
 नो मह आवह वात आवातु भेषजम्। शम्भूर्मयोभूर्नो हृदे प्र ण
 आयूःषि तारिषत्। इन्द्रस्य गृहोऽसि तं त्वा प्रपद्ये सगुः साश्वः।
 सह यन्मे अस्ति तेन। भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये सुवः प्रपद्ये भूर्भुवः
 सुवः प्रपद्ये वायुं प्रपद्येऽनार्ता देवतां प्रपद्येऽश्मानमाखुणं प्रपद्ये
 प्रजापतेर्ब्रह्मकोशं ब्रह्म प्रपद्य ओं प्रपद्ये। अन्तरिक्षं म उर्वन्तरं
 बृहदग्रयः पर्वताश्च यया वातः स्वस्त्या स्वस्तिमान्तया स्वस्त्या
 स्वस्तिमानंसानि। प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा

हासिष्टं मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधां
मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि
सूर्यो भ्राजो दधातु॥

द्युभिरक्तुभिः परिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विना सौभंगेभिः। तन्नो मित्रो
वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः। कया नश्चित्र
आ भुवदूती सदावृधः सखा। कया शचिष्ठया वृता। कस्त्वा
सत्यो मदानां म॑हिष्ठो मथ्सदन्धसः। दृढाचिदारुजे वसु। अभी षु
णः सखीनामविता जरितृणाम्। शतं भवास्यूतिभिः। वयः सुपर्णा
उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः। अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धि
चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धान्॥

शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये। शं योरभिस्रवन्तु नः।
ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्चर्षणीनाम्। अपो यांचामि भेषजम्।
सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि
यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन।
महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः।
उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ॥
आपो जनयथा च नः। पृथिवी शान्ता साग्निना शान्ता सा मै
शान्ता शुच॑ शमयतु। अन्तरिक्ष॑ शान्तं तद्वायुना शान्तं तन्मै
शान्त॑ शुच॑ शमयतु। द्यौः शान्ता सादित्येन शान्ता सा मै शान्ता

शुचं॑ शमयतु। पृथि॒वी शान्ति॑रन्तरि॒क्षः॑ शान्ति॑र्द्यौः शान्ति॑र्दिशः
 शान्ति॑रवान्तरदि॒शाः शान्ति॑रग्निः शान्ति॑र्वायुः शान्ति॑रादित्यः
 शान्ति॑श्चन्द्रमाः शान्ति॑र्नक्षत्राणि शान्ति॑रापः शान्ति॑रोषधयः
 शान्ति॑र्वनस्पतयः शान्ति॑र्गौः शान्ति॑रजा शान्ति॑रश्वः शान्तिः॑ पुरुषः
 शान्ति॑र्ब्रह्म शान्ति॑र्ब्राह्मणः शान्तिः॑ शान्ति॑रेव शान्तिः॑ शान्ति॑र्मे
 अस्तु शान्तिः॑। तया॒हः॑ शान्त्या॒ सर्व॑शान्त्या॒ मह्यं॑ द्विपदे चतुष्पदे
 च शान्तिं॑ करोमि शान्ति॑र्मे अस्तु शान्तिः॑। एह॒ श्रीश्च॒ ह्रीश्च॒ धृतिं॑श्च
 तपो॑ मे॒धा प्रति॑ष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश्चै॒तानि॒ मोत्ति॑ष्ठन्तमनूत्ति॑ष्ठन्तु मा
 माः॑ श्रीश्च॒ ह्रीश्च॒ धृतिं॑श्च तपो॑ मे॒धा प्रति॑ष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश्चै॒तानि॒
 मा॒ मा हा॑सिषुः। उदायु॑षा स्वायु॑षोदोषधीनाः॑ रसेनोत्प॑र्जन्यस्य
 शुष्मे॑णोद॑स्थाममृताः॑ अनु। तच्चक्षु॑र्देवहितं पुरस्ता॑च्छुक्रमुच्चर॑त्।
 पश्ये॑म शरदः शतं जीवे॑म शरदः शतं नन्दा॑म शरदः शतं मोदा॑म
 शरदः शतं भवा॑म शरदः शतः॑ शृणवा॑म शरदः शतं प्रब्र॑वाम
 शरदः शतमजी॑ताः स्याम शरदः शतं ज्योक्च॑ सूर्यं दृ॒शे। य
 उद॑गान्मह॒तोऽर्णवा॑द्विभ्राज॑मानः सरि॑रस्य मध्या॒त्स मा॑ वृषभो
 लो॑हिताक्षः सूर्यो॑ विपश्चिन्मन॑सा पुनातु। ब्रह्म॑णश्चोत॑न्यसि ब्रह्म॑ण
 आ॒णी स्थो॑ ब्रह्म॑ण आ॒वप॑नमसि धारि॑तेयं पृथि॒वी ब्रह्म॑णा म॒ही
 धारि॑तमे॒नेन॑ महद॑न्तरि॒क्षं दिवं॑ दाधार पृथि॒वीः सदे॑वां यद॑हं वेद
 तद॑हं धार॑याणि मा म॒द्वेदोऽधि॑विस्त्र॑सत्। मे॒धाम॑नीषे मावि॑शताः॑
 समी॑ची भूतस्य भव्य॑स्याव॑रुध्यै सर्व॑मायुरयाणि॑ सर्व॑मायुरयाणि॑।